

213

USTAWA

z dnia 15 maja 1993 r.

o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym, o Krajowej Radzie Sądownictwa i o powołaniu sądów apelacyjnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306 i Nr 89, poz. 517 oraz z 1991 r. Nr 55, poz. 234 i Nr 100, poz. 443) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 13;
- 2) w art. 15 w § 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy „w uzasadnionych wypadkach może być utworzony więcej niż jeden sąd wojewódzki w granicach tego samego województwa.”;
- 3) w art. 24 w § 2 po wyrazach „dwóch ławników” dodaje się wyrazy „oraz w składzie jednego sędziego”;
- 4) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. § 1. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) urząd prowadzący rejestr skazanych,
- 2) sposób prowadzenia rejestru,
- 3) wysokość opłaty za udzielenie informacji z rejestru oraz sposób jej uiszczania.

§ 2. Dane z rejestru skazanych mogą być udostępniane do celów innych niż postępowanie karne, na wniosek osób, których dane te dotyczą, jak również zainteresowanych organów państwowych i samorządowych, zakładów pracy, a także jeżeli z faktem karalności danej osoby przepisy prawa lub umowy międzynarodowe wiążą określone skutki prawne innych podmiotów. Tryb udostępniania tych informacji i szczegółowe określenie podmiotów upoważnionych do ich otrzymywania ustala Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia.”;

- 5) po art. 27 dodaje się art. 27¹ w brzmieniu:

„Art. 27¹. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może powierzyć prowadzenie rejestru przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni, organizacji społeczno-zawodowych rolników i innych rejestrów, przekazane ustawami do właściwości sądów rejonowych, jednemu z nich dla dwu lub więcej tych sądów.”;

- 6) w art. 29 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Prezes sądu apelacyjnego sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną sądów wojewódzkich i rejonowych na obszarze właściwości sądu apelacyjnego.

§ 4. Prezes sądu wojewódzkiego wykonuje czynności administracji sądowej w stosunku do sądów rejo-

nowych na obszarze właściwości sądu wojewódzkiego oraz sprawuje nadzór nad działalnością tych sądów.”;

- 7) art. 29¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 29¹. § 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, Naczelnego Sądu Administracyjnego bądź Sądu Najwyższego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów danego sądu apelacyjnego.

§ 2. Minister Sprawiedliwości nie może jednak powołać prezesa sądu apelacyjnego, jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego wyraziło sprzeciw wobec kandydata większością dwóch trzecich głosów.

§ 3. Wiceprezesa sądu apelacyjnego powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, Naczelnego Sądu Administracyjnego bądź Sądu Najwyższego, na wniosek prezesa danego sądu apelacyjnego lub z własnej inicjatywy po wysłuchaniu opinii prezesa tego sądu.”;

- 8) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. § 1. Prezesa sądu wojewódzkiego powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu wojewódzkiego, sądu apelacyjnego, Naczelnego Sądu Administracyjnego bądź Sądu Najwyższego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów danego sądu wojewódzkiego i opinii prezesa właściwego sądu apelacyjnego. Przepis art. 29¹ § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wiceprezesa sądu wojewódzkiego oraz prezesa i wiceprezesa sądu rejonowego powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądów powszechnych, na wniosek prezesa danego sądu wojewódzkiego lub z własnej inicjatywy, po wysłuchaniu opinii prezesa tego sądu.”;

- 9) skreśla się art. 31:

10) w art. 32 w § 1 po wyrazach „do kierowania” dodaje się wyrazy „i nadzoru nad”;

- 11) po art. 36 dodaje się art. 36¹ w brzmieniu:

„Art. 36¹. Sąd Najwyższy na wniosek Ministra Sprawiedliwości unieważnia prawomocne orzeczenie wydane w sprawie, która ze względu

na osobę lub przedmiot nie podlegała orzecznictwu sądów w chwili orzekania, jeżeli w trybie postępowania sądowego orzeczenie to nie może być wzruszone.”;

12) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu wojewódzkiego składa się z sędziów sądu wojewódzkiego oraz delegatów sędziów sądów rejonowych działających na obszarze właściwości sądu wojewódzkiego. Delegatów sędziów sądów rejonowych, w liczbie równej liczbie sędziów sądu wojewódzkiego, wybierają, na okres dwóch lat, zebrania sędziów sądów rejonowych. Minister Sprawiedliwości ustala regulamin wyboru delegatów.

§ 2. Jeżeli zgromadzenie ogólne składa się z więcej niż stu członków, może być zastąpione przez zebranie przedstawicieli. Zgromadzenie ogólne ustala regulamin wyboru przedstawicieli oraz wskazuje sprawy, których rozpatrywanie powierza się zebraniu przedstawicieli.

§ 3. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego (zebrania przedstawicieli) jest prezes sądu wojewódzkiego.

§ 4. Członkowie zgromadzenia ogólnego (zebrania przedstawicieli) są obowiązani brać udział w posiedzeniach zgromadzenia (zebrania przedstawicieli). Dotyczy to również sędziów delegowanych do pełnienia czynności na podstawie art. 63. Pozostali sędziowie i asesory mogą brać udział w posiedzeniu zgromadzenia ogólnego (zebrania przedstawicieli) bez prawa głosowania i wyboru.

§ 5. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego (zebrania przedstawicieli) jest wymagana obecność przynajmniej dwóch trzecich liczby jego członków. Uchwały zapadają bezwzględłą większością głosów. Głosowanie jest tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia (zebrania przedstawicieli).

§ 6. Zgromadzenie ogólne (zebranie przedstawicieli) zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia (zebrania przedstawicieli) zwołuje prezes sądu wojewódzkiego z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości, kolegium sądu wojewódzkiego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo jednej piątej liczby sędziów danego obszaru sądu wojewódzkiego.”;

13) w art. 39:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na stanowiska sędziów spośród osób zaopiniowanych przez kolegium właściwego sądu.”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opiniuje kandydatów na stanowisko prezesa sądu wojewódzkiego oraz wyraża opinię w sprawie jego odwołania.”;

14) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. § 1. Kolegium sądu wojewódzkiego realizuje zadania określone w ustawie, nie zastrzeżone do wyłącznej właściwości zgromadzenia ogólnego, a w szczególności:

- 1) ustala podział czynności w sądach, określa zasady przydziału spraw poszczególnym sędziom i zasady zastępstw sędziów,
- 2) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu opinię o kandydatach na stanowiska sędziów,
- 3) wyraża na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego opinię o kandydatach na stanowiska wiceprezesa sądu wojewódzkiego oraz prezesa i wiceprezesa sądu rejonowego,
- 4) wyraża opinię o kandydatach na asesorów sądowych,
- 5) ustala projekt listy kandydatów na aplikantów sądowych,
- 6) ustala podział czynności w sądach,
- 7) powołuje i odwołuje przewodniczących wydziałów,
- 8) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
- 9) rozpatruje odwołania od rozstrzygnięcia prezesa sądu wojewódzkiego, odmawiającego zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia przez sędziego,
- 10) wyraża opinię w innych sprawach osobowych dotyczących sędziów, a także w sprawach przedstawionych przez prezesa sądu wojewódzkiego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.

§ 2. W sprawach istotnych dla danego sądu rejonowego kolegium sądu wojewódzkiego może zasięgnąć opinii sędziów tego sądu, wyrażonej na zebraniu sędziów.

§ 3. Podział czynności na następny rok kalendarzowy ustala kolegium sądu wojewódzkiego najpóźniej w listopadzie każdego roku, opierając się na projekcie przedstawionym przez prezesa sądu wojewódzkiego, po zasięgnięciu opinii prezesów sądów rejonowych co do podziału czynności w tych sądach.”;

15) w art. 41¹:

- a) w § 1 wyrazy „§ 2—5” zastępuje się wyrazami „§ 2—6”;
- b) skreśla się § 2 oraz oznaczenie § 1;

16) po art. 41¹ dodaje się art. 41² w brzmieniu:

„Art. 41². § 1. Minister Sprawiedliwości ustala corocznie liczbę wolnych stanowisk sędziowskich dla poszczególnych sądów.

- § 2. Minister Sprawiedliwości może zgłosić Krajowej Radzie Sądownictwa — po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu — kandydatów na stanowiska sędziów sądów powszechnych.”;
- 17) po art. 52 dodaje się art. 52¹ w brzmieniu:
„Art. 52¹. § 1. Wnioski o powołanie na stanowiska sędziów organy sądów kierują do Krajowej Rady Sądownictwa za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, który może wyrazić swoją opinię o kandydatach.
§ 2. Jeżeli wnioski składane przez organy sądów nie zawierają dostatecznych danych o kandydatach, Minister Sprawiedliwości może żądać ich uzupełnienia.”;
- 18) w art. 55 w § 1 i 2 wyrazy „zawiadomienia o powołaniu” zastępuje się wyrazami „aktu powołania”;
- 19) po art. 59 dodaje się art. 59¹ w brzmieniu:
„Art. 59¹. § 1. Prezydent, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, odwołuje sędziego, jeżeli sędzia sprzeniewierzył się zasadzie niezawisłości.
§ 2. Sprzeniewierzenie się zasadzie niezawisłości przez sędziego stwierdza sąd dyscyplinarny na wniosek Ministra Sprawiedliwości, kolegium sądu apelacyjnego lub wojewódzkiego. Podstawą oceny sądu dyscyplinarnego w tej sprawie są czyny i okoliczności od początku zajmowania stanowiska sędziego.
§ 3. W postępowaniu w tych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym, z tym że sąd dyscyplinarny rozpoznaje te sprawy w składzie pięciu sędziów. W razie zręczenia się przez sędziego stanowiska, postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza.
§ 4. W razie wszczęcia postępowania, o którym mowa w § 3, sąd dyscyplinarny zawiesza sędziego w czynnościach służbowych niezwłocznie z chwilą wszczęcia postępowania.”;
- 20) w art. 75 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W razie uzyskania zgody na zamieszkanie sędziego w innej miejscowości, sędziemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu.”;
- 21) w art. 80 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawnych i uchybienia godności urzędu, sędzia odpowiada dyscyplinarnie.”;
- 22) w art. 81 w § 1 wyrazy „jednego roku” zastępuje się wyrazami „trzech lat”;
- 23) art. 85 otrzymuje brzmienie:
„Art. 85. § 1. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera kolegium właściwego sądu spośród sędziów danego sądu.
- § 2. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniem organu uprawnionego do żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.”;
- 24) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie Ministra Sprawiedliwości, prezesa sądu apelacyjnego lub wojewódzkiego oraz kolegium sądu apelacyjnego lub wojewódzkiego, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia, a także złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.”;
- 25) w art. 113:
a) po § 2 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Mianowanie aplikanta następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prezesa sądu apelacyjnego. Szczegółowy tryb przeprowadzania konkursu określa Minister Sprawiedliwości.”,
b) dotychczasowy § 3 otrzymuje oznaczenie § 4;
- 26) art. 114 otrzymuje brzmienie:
„Art. 114. § 1. Aplikacja sądowa trwa 2 lata.
§ 2. Po upływie okresu aplikacji aplikant składa egzamin sędziowski. W razie niedostatecznego wyniku egzaminu, aplikant może przystąpić do ponownego jego składania w ciągu roku od dnia egzaminu poprzedniego.
§ 3. Aplikant zostaje zwolniony w wypadku nieprzystąpienia do egzaminu, niedostatecznego wyniku egzaminu końcowego lub niemianowania go asesorem.
§ 4. Zezwolenia na zdawanie egzaminu w późniejszym terminie od przewidzianego w § 2 można udzielić w razie stwierdzenia niemożności przystąpienia do egzaminu w tym terminie. Zezwolenia udziela prezes sądu wojewódzkiego.”;
- 27) w art. 136 w § 1 po wyrazach „zgłaszają radom gmin” dodaje się wyrazy „prezesa sądów, zakłady pracy,”;
- 28) w art. 141:
a) w § 1 zdanie po średniku skreśla się,
b) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. W razie zniesienia sądu, ośrodka zamiejscowego lub wydziału zamiejscowego — ławnicy tych jednostek stają się ławnikami sądów, które przejmują kompetencje zniesionych jednostek.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103, Nr 55, poz. 234, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prokuraturę stanowią Prokurator Generalny oraz podlegli mu prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 5. Jeżeli uchwała organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie terenowego organu administracji są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wnioskiem o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w wypadku uchwały organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić o stwierdzenie jej nieważności do sądu administracyjnego.”;
- 3) w art. 6 w ust. 1 po wyrazie „prokuratur” dodaje się wyraz „apelacyjnych”;
- 4) w art. 8 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
 „3. Prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu zażaleniowym oczywistej obrazy przepisów prawa, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu prokuratorowi. Prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki przed wytknięciem uchybienia może żądać wyjaśnień. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy.
 4. W razie stwierdzenia oczywistej obrazy przepisów prawa, prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki jest zobowiązany żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko prokuratorowi, który obraży się dopuścił.”;
- 5) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Prokurator Generalny:
 1) kieruje działalnością prokuratury osobiście bądź przez zastępców Prokuratora Generalnego,
 2) wydaje zarządzenia, wytyczne i polecenia.”;
- 6) w art. 11 po wyrazach „prokuratur” dodaje się wyraz „apelacyjnych”;
- 7) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Zastępcę Prokuratora Generalnego powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z tego stanowiska Prezes Rady Ministrów na wniosek Prokuratora Generalnego.”;
- 8) w art. 13:
 a) skreśla się ust. 1,
 b) w ust. 2 po wyrazach „funkcji prokuratora” dodaje się wyraz „apelacyjnego”,
 c) w ust. 4 po wyrazie „prokuraturach” dodaje się wyraz „apelacyjnych”, a wyrazy „prokurator wojewódzki” zastępuje się wyrazami „prokurator apelacyjny”;
- 9) w art. 16 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez komisję dyscyplinarną karą wymienioną w art. 67 ust. 1 pkt 2—4, popełnił przewinienie służbowe, a w tym dopuścił się oczywistej obrazy przepisów prawa lub uchybił godności urzędu prokuratorowskiego; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga opinii właściwego zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.”;
- 10) w art. 17:
 a) w ust. 1 po wyrazach „są prokuratury” dodaje się wyraz „apelacyjne”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
 „1¹. Prokuraturą apelacyjną kieruje prokurator apelacyjny. Prokurator apelacyjny jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur wojewódzkich oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Prokuraturę apelacyjną tworzy się dla okręgów kilku województw. Prokuraturę wojewódzką tworzy się dla jednego lub więcej województw; w uzasadnionych wypadkach może być utworzona więcej niż jedna prokuratura wojewódzka w granicach tego samego województwa. Prokuraturę rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby jednostek podziału terytorialnego stopnia podstawowego, w granicach tego samego województwa.”;
- d) w ust. 5 po wyrazie „prokuratury” dodaje się wyraz „apelacyjne”;
- 11) art. 19—24 otrzymują brzmienie:
 „Art. 19. 1. W prokuraturze apelacyjnej działa zgromadzenie prokuratorów, które składa się z prokuratorów prokuratury apelacyjnej oraz delegatów prokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych działających na obszarze właściwości prokuratury apelacyjnej. Delegatów prokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych, w liczbie równej liczbie prokuratorów prokuratury apelacyjnej, wybierają na okres dwóch lat, po połowie, zebrania prokuratorów prokuratur wojewódzkich i zebrania prokuratorów prokuratur rejonowych; Minister Sprawiedliwości ustala regulamin wyboru delegatów.
 2. Przewodniczącym zgromadzenia prokuratorów jest prokurator apelacyjny.
 3. Posiedzenie zgromadzenia prokuratorów zwołuje prokurator apelacyjny z inicjatywy własnej lub Prokuratora Generalnego, kolegium prokuratury apelacyjnej albo jednej piątej liczby członków zgromadzenia.”;
- Art. 20. Zgromadzenie prokuratorów:
 1) wysłuchuje informacji prokuratora apelacyjnego o działalności prokuratur i pracy prokuratorów oraz wyraża opinię w tym zakresie,
 2) ustala liczbę i wybiera dwie trzecie liczby członków kolegium prokuratury apelacyjnej,
 3) wybiera przedstawiciela do Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
 4) wybiera członków komisji dyscyplinarnych,
 5) rozpatruje sprawozdania z działalności kolegium prokuratury apelacyjnej,
 6) wyraża opinie o kandydatach na prokuratora apelacyjnego, prokuratorów wojewódzkich i prokuratorów rejonowych,
 7) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego lub kolegium prokuratury apelacyjnej.”;

- Art. 21. 1. Kolegium prokuratury apelacyjnej składa się z czterech do dziesięciu członków, wybieranych w dwóch trzecich przez zgromadzenie prokuratorów, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora apelacyjnego spośród prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury apelacyjnej jest prokurator apelacyjny.
2. Kadencja kolegium prokuratury apelacyjnej trwa dwa lata.
3. Posiedzenia kolegium prokuratury apelacyjnej zwołuje prokurator apelacyjny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.
- Art. 22. Kolegium prokuratury apelacyjnej:
- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na asesorów prokuratorskich oraz prokuratorów prokuratur rejonowych, wojewódzkich i apelacyjnych,
- 3) wyraża opinię w sprawach odwołania prokuratora,
- 4) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego.
- Art. 23. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym składa się z przedstawicieli wybranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych. Przewodniczącym Rady jest Prokurator Generalny.
2. Kadencja Rady trwa dwa lata.
3. Posiedzenia Rady zwołuje Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków Rady.
4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
- Art. 24. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyraża opinię w sprawach podejmowanych z własnej inicjatywy lub przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, a w szczególności dotyczących:
- 1) projektów wytycznych i zarządzeń Prokuratora Generalnego,
- 2) stanu i rozwoju kadry prokuratorskiej oraz kierunków szkolenia prokuratorów, asesorów i aplikantów,
- 3) okresowych ocen realizacji zadań prokuratury,
- 4) kierunków działań w celu doskonalenia kwalifikacji zawodowych prokuratorów oraz poziomu ich pracy.
2. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym ustala także ogólną liczbę członków komisji dyscyplinarnych oraz wskazuje liczbę członków komisji dyscyplinarnych wybieranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.”;
- 12) skreśla się art. 33 i 34;
- 13) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Prokurator Generalny — w stosunku do prokuratorów apelacyjnych oraz prokuratorów wojewódzkich, a prokurator apelacyjny — w stosunku do prokuratorów podległych mu powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, udziela zezwolenia na wykonywanie innych zajęć niż określone w ust. 2, jak również decyduje o tym, czy zajmowanie stanowiska naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora.”;
- 14) w art. 50 w ust. 2 po wyrazie „prokurator” dodaje się wyrazy „apelacyjny i”;
- 15) w art. 53 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Prokurator Generalny, a urlopu dla załatwienia ważnych spraw osobistych i rodzinnych — prokurator apelacyjny w stosunku do podległych mu prokuratorów, a Prokurator Generalny — w stosunku do prokuratorów apelacyjnych.”;
- 16) w art. 56 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. W razie uzyskania zgody na zamieszkanie prokuratora w innej miejscowości, prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu.”;
- 17) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności urzędu prokuratorskiego.”;
- 18) w art. 67 w ust. 2 wyraz „wojewódzkiej” zastępuje się wyrazem „apelacyjnej”;
- 19) w art. 68 w ust. 1 wyrazy „jednego roku” zastępuje się wyrazami „trzech lat”;
- 20) art. 69 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 69. Przełożonym dyscyplinarnym jest w stosunku do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury Prokurator Generalny oraz prokurator apelacyjny w stosunku do prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur wojewódzkich i prokurator rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej, a także prokurator wojewódzki w stosunku do prokuratorów prokuratury wojewódzkiej i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury wojewódzkiej.”;
- 21) w art. 70 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „oraz dla prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości”;
- 22) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza spośród prokuratorów Prokurator Generalny.”;
- 23) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonych dyscyplinarnych, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.”;
- 24) w art. 79 wyrazy „zgłosić w tym zakresie odrębny wniosek” zastępuje się wyrazami „żądać złożenia odrębnego wniosku”;
- 25) w art. 87 w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub prokuratorem w Ministerstwie Sprawiedliwości”;

26) w art. 99 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „sądem” dodaje się wyrazy „apelacyjnym i”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 1990 r. Nr 26, poz. 153 i Nr 53, poz. 306 oraz z 1991 r. Nr 83, poz. 371, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoznawanie na mocy przepisów szczególnych rewizji nadzwyczajnych od orzeczeń organów określonych w tych przepisach,”

b) w pkt 3 po wyrazie „wątpliwości” dodaje się wyrazy „w praktyce”;

2) skreśla się art. 15;

3) w art. 16 w ust. 2 skreśla się wyrazy „Prokuratora Generalnego”;

4) w art. 17:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub pięciu”,

b) skreśla się ust. 3;

5) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W posiedzeniach pełnego składu Sądu Najwyższego, składu połączonych izb oraz składu całej izby udział Prokuratora Generalnego lub prokuratora prokuratury apelacyjnej wyznaczonego przez Prokuratora Generalnego jest obowiązkowy. W pozostałych składach może brać udział prokurator prokuratury apelacyjnej, a w Izbie Wojskowej — prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej.”;

6) w art. 28 w ust. 4 wyraz „zawodowi” zastępuje się wyrazami „pełniący zawodową służbę stałą”;

7) w art. 50 w ust. 1 wyrazy „jednego roku” zastępuje się wyrazami „trzech lat”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wprowadza się następującą zmianę:

— w art. 26 w ust. 1 po wyrazach „obecność Prokuratora Generalnego” dodaje się wyrazy „lub prokuratora prokuratury apelacyjnej wyznaczonego przez Prokuratora Generalnego”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 grudnia 1989 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 73, poz. 435 i z 1990 r. Nr 53, poz. 306) w art. 3:

1) dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Wnioski w sprawie kandydatur na stanowiska sędziów sądów powszechnych, zgłaszane przez organy sądów, są przekazywane do Krajowej Rady Sądownictwa za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, który może wyrazić swoją opinię o kandydatach.”

2) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kandydatury na stanowiska sędziów sądów powszechnych może zgłosić również Minister Sprawiedliwości.”

Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 1990 r. o powołaniu sądów apelacyjnych oraz o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks postępowania karnego, o Sądzie Najwyższym, o Na-

czelnym Sądzie Administracyjnym i o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 53, poz. 306) w art. 1:

1) w ust. 2 po wyrazach „w pierwszej instancji” dodaje się wyrazy „oraz inne sprawy przekazane przez ustawę”,

2) skreśla się ust. 3.

Art. 7. 1. Prezesi i wiceprezesi sądów powszechnych powołani na podstawie dotychczasowych przepisów stają się prezesami i wiceprezesami powołanymi na te stanowiska w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Do czasu wyboru rzeczników dyscyplinarnych na podstawie przepisów niniejszej ustawy w sprawach dyscyplinarnych funkcje te pełnią rzecznicy dotychczasowi.

Art. 8. 1. Prokuratury apelacyjne rozpoczynają działalność z dniem 1 lipca 1993 r.

2. Stanowiska prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości znosi się z dniem 30 czerwca 1993 r.

3. Prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości, którzy nie zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur apelacyjnych i nie są prokuratorami Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie, Prokurator Generalny przeniesie do tej Prokuratury.

Art. 9. 1. Do czasu podjęcia działalności przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych, kolegia prokuratur apelacyjnych i przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w składzie określonym w niniejszej ustawie, działają wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów, kolegia prokuratur wojewódzkich i Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych. Rada Prokuratorów wyraża opinie o kandydatach na stanowiska prokuratorów apelacyjnych.

2. Komisje dyscyplinarne wybrane na podstawie przepisów dotychczasowych oraz dotychczasowi rzecznicy dyscyplinarni działają do czasu wyboru komisji dyscyplinarnej i wyznaczenia rzeczników na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. Nie zakończone prawomocnie sprawy do dnia wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, toczące się w dotychczasowych komisjach dyscyplinarnych, przekazuje się komisjom dyscyplinarnym utworzonym na podstawie niniejszej ustawy.

4. Pierwsze posiedzenia zgromadzeń prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych zostaną zwołane po dniu 1 lipca 1993 r., nie później niż do dnia 30 września 1993 r.

Art. 10. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze obwieszczenia, jednolite teksty ustaw:

1) z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych,

2) z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze,

3) z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym

— z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitych tekstów tych ustaw.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*